

Ξέρετε πού πάνε τα χαμένα πράγματα από την κασετίνα σας;

Υπάρχει ένα μέρος που βρίσκεται πιο μακριά και από τη Νέα Υόρκη και ονομάζεται Χαρτούπολη. Η πόλη αυτή είναι φτιαγμένη από λευκό χαρτί Α4. Τα κτίρια είτε κοντά είτε ψηλά είναι πολύ άσχημα, γιατί μια πόλη δίχως χρώματα δεν είναι όμορφη. Εκεί ζει η Σόφη, το ποντίκι των Γαλλικών. Η φωλιά της είναι ψηλά σε ένα δεντρόσπιτο από χαρτί οριγκάμι.

Η Σόφη σιχαινόταν να βλέπει παντού άσπρο και μια μέρα της ήρθε μια έξυπνη ιδέα: να μπαίνει τα βράδια στο Μπέρκενταλ και να μαζεύει τα χρώματα που πέφτουν κάτω στο πάτωμα από τα παιδιά που τα ξεχνούν στο σχολείο. Έτσι θα γέμιζε παντού χρώμα την πόλη της. Μη φανταστείτε ότι αυτή η δουλειά είναι εύκολη!

Η πρώτη μεγάλη δυσκολία που συναντάει είναι να βρει τη μαγική πύλη που οδηγεί στο σχολείο. Δυστυχώς πολλές φορές αυτή εξαφανίζεται! Αλλά και όταν τη βρει, πρέπει να απαντήσει σε μία δύσκολη ερώτηση μαθηματικών ή γλώσσας για να ανοίξει, παραδείγματος χάρη: πόσο κάνει χίλια επί χίλια, πόσο κάνει άπειρο επί άπειρο, με τι /ο/ γράφεται το παγωτό;

Μετά πρέπει να περάσει από την αλεπού που μένει στην αυλή του σχολείου. Έχει πολύ πονηρό βλέμμα κι η Σόφη φοβάται ότι θα την αρπάξει. Μια φορά που εγκλωβίστηκε στο σχολείο γιατί δεν ήξερε τη σωστή απάντηση στις ερωτήσεις της πύλης, τη γλίτωσε παρά τρίχα από τα δόντια της, όταν κατάφερε να κρυφτεί στη βιβλιοθήκη. Όμως όταν ξημέρωσε, την είδαν όλοι και φώναζαν πανικόβλητοι «Ποντίκι, ποντίκι στη βιβλιοθήκη!». Εκεί τη γνωρίσαμε και μας είπε την ιστορία της.

Μια τελευταία δυσκολία είναι να βρει φαγητό. Συνήθως βρίσκει φαγητό στο γραφείο του διευθυντή, όταν εκείνος κοιμάται. Τότε κλέβει το μισό του πιάτο και ευτυχώς δηλαδή, γιατί έτσι μένει λεπτός και χαρούμενος και σε όσα άτακτα παιδιά πάνε στο γραφείο του, δίνει γλειφιτζούρια.

Η Σόφη καταφέρνει να παίρνει συχνά χρώματα και έχει αρχίσει να βάφει την πόλη της. Θέλει να κάνει έκπληξη στα άλλα ποντίκια. Γι αυτό, όταν κάποιος χάνει χρώματα να μη στεναχωριέται, γιατί είναι για καλό σκοπό.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΦΟΥ

Σήμερα είναι μια ωραία μέρα στις Βρυξέλλες. Εδώ και καιρό η κυρία έλεγε ότι θα πάνε με τα παιδιά να επισκεφθούν το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας. Τελικά αυτή η μέρα ήρθε. Επιτέλους φτάσανε στο μουσείο. Ήταν πολύ μεγάλη η χαρά τους.

Ο Μπούφος και οι συμμαθητές του μπήκαν βιαστικά μέσα και τι να δουν! Μια τεράστια αίθουσα με βαλσαμωμένα ζώα. Άγρια ζώα, πουλιά, έντομα και φυσικά δεινόσαυροι.

Ο Μπούφος κοίταζε με ενθουσιασμό έναν δεινόσαυρο. Έμεινε εκεί για αρκετή ώρα.

-Μπούφε, έλα, φεύγουμε είπε η κυρία.

-Έρχομαι, έρχομαι, φώναξε ο Μπούφος! Αλλά σκεφτόταν συνέχεια τον δεινόσαυρο.

Έπειτα η δασκάλα τους οδήγησε στην αίθουσα των κρυστάλλων! Ο Μπούφος ξετρελάθηκε ακόμη μια φορά. Κοιτούσε σαν χαζός. Οι υπόλοιποι συμμαθητές του ακουμπούσαν τους κρυστάλλους. Ξαφνικά άρχισε να χτυπάει ένα μπιτ- μπιτ-μπιτ! Τρομαγμένοι σταμάτησαν να ακουμπάνε τους κρυστάλλους και κοιτούσαν γύρω τους. Τότε κατάλαβαν ότι ο Μπούφος έλειπε. Η κυρία άρχισε να τον ψάχνει. Πουθενά όμως.

Ο Μπούφος βρισκόταν στην αίθουσα των απολιθωμάτων. Κοιτούσε με μεγάλο ενδιαφέρον και δεν κατάλαβε πώς πέρασε η ώρα. Ξαφνικά κατάλαβε ότι ήταν μόνος και ότι χάθηκε. Ο Μπούφος άρχισε να κλαίει. Η δασκάλα όμως άκουσε το κλάμα του και πήγε να τον βρει. Τον βρήκε αμέσως.

Η ώρα όμως πέρασε και έπρεπε να επιστρέψουν στο σχολείο. Εκεί τον περίμενε τον Μπούφο η μαμά του. Έτρεξε αμέσως και την αγκάλιασε σφιχτά. Αισθανόταν πολύ χαρούμενος!

Καλλιόπη Μ.

Μύριελ Κ.

Η ΤΑΡΑΝΤΟΥΛΑ

Σήμερα είναι μια υπέροχη μέρα, μα η μικρή χοντρούλα και τριχωτή ταραντούλα βαριέται, γιατί δεν έρχεται κανένας μέσα στο μουσείο. Εδώ και μερικά χρόνια είναι κλεισμένη σε μια προθήκη και παρακολουθεί τις όμορφες τοιχογραφίες του μουσείου και τον κόσμο που μπαينوβγαίνει. Πρώτη φορά όμως το μουσείο ήταν τόσο άδειο.

Ξαφνικά ένα παλιόπαιδο με καστανά μαλλιά, μπλε μπλούζα και ένα παντελόνι με κροκοδειλάκια στα γόνατα, μπήκε στην αίθουσα με τα βαλσαμωμένα ζώα και καθώς έτρεχε, έπεσε πάνω στην προθήκη της και την έσπασε.

Η Ταραντούλα βγήκε έξω από την προθήκη και αποφάσισε να εξερευνήσει το μουσείο. Πήγε στην αίθουσα με τα απολιθώματα και τους κρυστάλλους. Ήταν μια μεγάλη, πολύχρωμη αίθουσα με χρωματιστούς κρυστάλλους.

Εκείνη την ώρα ακούστηκαν ξαφνικά οι σειρήνες του μουσείου. Η Ταραντούλα τρομαγμένη

βγήκε από την αίθουσα και μπήκε σε μια άλλη τεράστια αίθουσα. Μπαίνοντας είδε μια ταμπέλα που έγραφε «Δεινόσαυροι».

Αυτή η αίθουσα είχε κάτι τεράστια ερπετά με μακριές ουρές και μεγάλα σαγόνια. Η ταραντούλα άρχισε να χοροπηδάει πάνω στους δεινόσαυρους. Τράβηξε ένα κόκκαλο και σιγά-σιγά αποσυναρμολογήθηκαν όλα τα υπόλοιπα. Ο δεινόσαυρος βρέθηκε σε λίγα λεπτά στο πάτωμα.

Αμέσως μετά το παλιόπαιδο, που άκουσε τον θόρυβο, έτρεξε στην αίθουσα με τους δεινόσαυρους, είδε την Ταραντούλα και είπε: « Η Ταραντούλα δραπέτευσε! Τρέξτε να σωθείτε!»

Την επόμενη ακριβώς στιγμή ο διευθυντής του μουσείου φώναξε: «Κλείστε το μουσείο! Η Ταραντούλα είναι πολύ επικίνδυνη!»

Τότε έκλεισαν τις πόρτες του μουσείου.

Η ταραντούλα όμως πρόλαβε και το έσκασε. Βγήκε έξω από το μουσείο. Περπατούσε πολύ ώρα.

Στο τέλος η Ταραντούλα
καθώς ήταν κουρασμένη και
νηστική ψόφησε από την
πείνα.

Ειρήνη Κ.

Μυρτώ Κ.

Ζωή Π.

Ελένη Σ.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

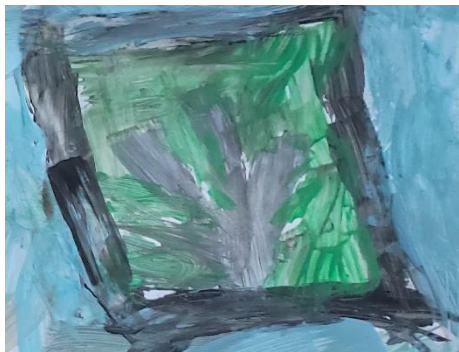
Κάποτε σε ένα πάρκο ζούσε μια ολομόναχη μύγα. Μια μέρα εκεί που καθόταν βαριεστημένη είδε μια ομάδα παιδιών να μπαίνει στο μουσείο Φυσικής Ιστορίας. Περίεργη να δει τι υπάρχει μέσα αποφάσισε να μπει μαζί με τα παιδιά μέσα.

Όταν μπήκε μέσα ενθουσιάστηκε με αυτό που είδε. Ο χώρος ήταν μεγάλος και ορθογώνιος. Τριγύρω είχε πολλούς διαδρόμους που οδηγούσαν στις αίθουσες του μουσείου και δύο μεγάλες φαρδιές σκάλες που οδηγούσαν στους πάνω ορόφους.

Είδε μια αίθουσα γεμάτη κόκαλα δεινοσαύρου. Στη μέση της αίθουσας υπήρχε ένας τεράστιος δεινόσαυρος. Τότε τρόμαξε και έφυγε και πήγε σε μια άλλη αίθουσα.

Από τον φόβο της μπήκε τόσο γρήγορα που χτύπησε σ' έναν κρύσταλλο και έπεσε κάτω λιπόθυμη. Παραλίγο να την πατήσει ένας επισκέπτης που πέρασε ακριβώς δίπλα της. Ύστερα από λίγο η μύγα ξύπνησε ζαλισμένη και είδε πολύ κόσμο τριγύρω της. Τρελάθηκε από τη φασαρία και άρχισε να ζουζουνίζει ενοχλητικά ανάμεσα στους επισκέπτες. Οι ενοχλημένοι επισκέπτες φώναξαν τον φύλακα.

Τότε ο φύλακας του μουσείου πήρε μια μυγοσκοτώστρα και άρχισε να την κυνηγάει. Η μύγα κρύφτηκε πίσω από μια προθήκη με εργαλεία αρχαίων και σώθηκε.

Από τότε η μύγα έμεινε για πάντα στο μουσείο αλλά δεν ξαναενοχλήσε ποτέ κανέναν.

Αρριανός Κ.

Κωνσταντίνος Κ.

Μάσιμο Μ.

Πάυλος Μ.

Οι τέσσερις φίλοι στο Μουσείο

Σήμερα τέσσερις φίλοι, ο Θοδωρής, ο Μιχαήλ, ο Φίλιππος και ο Χρήστος, αποφασίσανε και πάνε στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας στις Βρυξέλλες.

Μπήκανε μέσα και ξαφνικά ένα παιδί φώναξε: «Ένα βαλσαμωμένο ζώο ζωντάνεψε! Είναι ένας λύκος». Τον χαϊδέψανε και ο λύκος άρχισε να διηγείται την ιστορία του Μουσείου. Τους μίλησε για την αίθουσα με τα πετρώματα. Τα παιδιά πήγαν στην αίθουσα πετρωμάτων που ήταν γεμάτη πολύχρωμους κρυστάλλους .

Ύστερα πήγανε στην αίθουσα των δεινοσαύρων. Ξαφνικά ακούστηκε ένα μπουμ! Ήταν δύο κόκκαλα δεινοσαύρων που έπεσαν κάτω στο πάτωμα. Όλοι τρομάξανε.

Ανάμεσα στους πολλούς επισκέπτες ήταν κάποιοι κλέφτες που είχαν κλέψει πολλούς κρυστάλλους. Οι κλέφτες αυτοί με την ταχύτητά τους τράνταξαν το πάτωμα, μετακινήθηκε η βάση του δεινόσαυρου και έτσι διαλύθηκε. Αμέσως μετά το σύστημα ασφαλείας του Μουσείου άρχισε να χτυπάει δυνατά. Ήρθε η αστυνομία και κυνήγησε τους κλέφτες. Τελικά τους βρήκε στα στενά γύρω από το μουσείο, τους συνέλαβε και τους οδήγησε στο δικαστήριο.

Τα παιδιά ήταν χαρούμενα και εντυπωσιασμένα από την επίσκεψη στο μουσείο, αλλά ταυτόχρονα πολύ τρομοκρατημένα με τους κλέφτες.

Έφυγαν από το μουσείο γεμάτα εμπειρίες!!!

Μιχαήλ Κ.

Χρήστος Μ.

Θοδωρής Ρ.

Φίλιππος Δ.